

Tự đạo văn thường được hiểu là "tái sử dụng" hay "tái chế" lại các một phần hay toàn bộ nghiên cứu cũ đã được phát hành trước đó của chính bản thân.

Tự đạo văn không hiếm thấy trong nghiên cứu, thậm chí, ngay cả các giáo sư, tiến sĩ cũng không tránh khỏi việc phải "xào" lại một ý tưởng, một nghiên cứu cũ của chính họ.

Mặc dù điều này chưa chạm đến ngưỡng ăn cắp ý tưởng nhưng nó có thể gây ảnh hưởng đáng kể tới giới học thuật.

Nói một cách dễ hiểu thì Tự đạo văn là hành vi cố ý sử dụng lại bất kỳ nghiên cứu cũ nào của bản thân để đưa vào một tác phẩm mới.

Lý do lớn nhất để không tự đạo văn là vì giữ gìn sự liêm chính của bản thân trong nghiên cứu và khám phá khoa học nói chung.

Mục đích của việc nghiên cứu là để mang tới những kiến thức mới, những kết quả tiên tiến hơn cho sự hiểu biết của loài người đối với thế giới.

Vậy nên, khi công trình của bạn có chứa những thông tin tái chế mà không được trích nguồn thì có nghĩa rằng bạn đang đi ngược lại với mục đích của nghiên cứu.

Quy trình xuất bản của nhiều tạp chí bao gồm cả việc nhượng lại bản quyền của tác phẩm cho nhà xuất bản.

Dù bạn vẫn là chủ sở hữu trí tuệ của ý tưởng và kết quả còn nhà xuất bản sở hữu quyền xuất bản đối với tác phẩm.

Vì vậy, việc sử dụng lại một phần nghiên cứu mà không trích dẫn hay có sự cho phép của nhà xuất bản là không được chấp nhận.

Mặc dù điều này nghe có vẻ vô lý, nhưng theo pháp luật Tự đạo văn là vi phạm luật bản quyền.